

ابلیس در اساطیر و افسانه‌ها و دین‌های سامی نام موجودی است که از فرمان خداوند سر باز زد و از درگاه خداوند رانده شد.

«ابلیس» واژه‌ای غیر عربی است ولی بعضی زبان‌شناسان گفته‌اند ریشه‌اش عربی است و از «أبلیس» عربی گرفته شده است.

نام اصلی ابلیس « الحارث » و کنیه اش «بومره» است. بنا بر روایات، او در اصل از طائفه جِن بود ولی در زمره فرشتگان می‌زیست، و در ماجرای سجده فرشتگان بر آدم، از دستور خدا سرپیچی کرد و کافر شد و از رحمت پروردگار نومید گشت.

از این روست که بنا بر داستان‌ها، ابلیس، آدم را دلیل خواری و طردشدنش از بارگاه الهی می‌داند و در صدد انتقام از او و اولادش بر آمده.

او برای این کار از خداوند مهلت خواسته و خداوند تا روز رستاخیز به او مهلت داده است.

ابلیس نیز سوگند خورده است که آدم و فرزندانش را بفریبد.

نام ابلیس یازده بار در قرآن آمده، و مهمترین دلیل سجده نکردنش تکبر و خودبینی او معرفی شده است.

دسته بندی جادوگران

Wizard: جادوگر به طور کلی می‌تواند هر نوع فعالیت مافوق طبیعی و یا جادویی داشته باشد (اسم کلی) تقریباً تمام

جادوگران دارای یک وسیله (شمشیر بیشتر چوب یا عصا) بوده‌اند که از آن به عنوان Medium (واسطه) برای انتقال قدرت

جادویی خود استفاده می‌کردند بعضی از جادوگران هم بخشی یا تمام قدرتشان در عصا و یا چوب جادویشان بوده است.

همچنین خواندن ورد نیز خصوصیتی هست که تقریباً تمام جادوگران داشته‌اند. نکته‌ای را که لازم است اضافه کنم این است

که هیچ کدام از این تعاریف صد در صد نیستند و داستان‌هایی بودند که سنت شکنی کردند. مثل بانسی مرد در بعضی داستان

ها و یا میج‌هایی که گوی بلورین داشتند و ... ولی عموماً داستان نویسان به این تعاریف قدیمی احترام می‌گذارند.

انواع جادوگران

Mage: استفاده از نیروهای جادویی به صورت ویزوال (قابل دید) بیشتر در اساتیر Mage ها دارای برج بودند و از آنجا بر

مردم نظارت می‌کردند. عاقل و عموماً خوب بودند بیشترین نیرویی که از آنها نام برده شده آذرخش بوده است. Mage ها

همچنین در بعضی داستان‌ها بر عوامل طبیعی مثلاً باد کنترل داشته‌اند.

Necromancer: طبق اکثر داستان‌ها در ابتدا Mage بوده‌اند ولی با شنیدن ندای یک نیروهای سیاه (Dark) و یا یک

جادوگر قوی‌تر سیاه به سمت نیروهای بدی کشیده شده‌اند تا آنجایی که تحقیق کردم تمام نکرومنسر ها از نیروهای دارک

استفاده می کردند و اصولاً شخصیت منفی داشته اند. در عکس هایی که از نکرومانسر ها کشیده شده همیشه کتاب وردهای جادویی خود را نیز همراه داشته اند که بسیار هم بزرگ بوده است.

Sorcerer: این گروه از جادوگران اکثراً در داستان ها دارای گوی بلورین بوده آینده را پیشگویی کرده و کیمیاگری نیز می کردند(نه به صورت وسیع فقط در بعضی داستان ها گفته شده است) معمولاً شخصیت مثبت داشته اند و نیروهایی مانند خواندن فکر و یا کنترل اشیاء نیز داشته اند. نیروهای این جادوگران بیشتر به صورت غیر وِیژال بوده و اعمال جادوگری آنها نور و یا اثر قابل رویتی نداشته. خواندن آینده از روی ستارگان نیز از جمله توانایی هایی بوده که سورسررها داشته اند و در داستان ها به آن اشاره شده است. در تصاویر همیشه با کلاه نوک تیز و لباس و یا کلاهی با عکس ستاره و ماه ترسیم شده اند.

alchemist: این گروه همانطوری که از اسمشان پیدا است کیمیاگر هستند و قدرتشان در استفاده از معجون ها و یا مواد جادویی بوده است. همچنین تبدیل ماده ای به ماده ای دیگر چیزی است که به کرات در داستان ها از آن به عنوان کار اصلی کیمیاگران نام برده شده .

Witch^۱: (ساحره) جادوگر زن آن هم با قدرت های بد و سیاه ولی در بعضی از داستان ویچ مرد هم داشته ایم(ارباب حلقه ها) و همچنین به ندرت در بعضی از داستان ها ویچ ها دارای شخصیت خوب بوده اند. در قصه های کودکانه همیشه ویچ ها سوار بر جارو بوده اندو لباس سرتاسر سیاه و کلاه سیاه نوک تیز داشته اند. در اساتیر خود ما هم به صورت پیرزن خمره سوار وجود داشته اند.

banshee: موجودی سرگردان بین دنیای زنده ها و مرده ها دارای قدرت های جادویی . در داستان ها عموماً ویچ ها بعد از مرگ به بانسی تبدیل می شوند. و یا زن هایی که در قبال ازدست دادن روح(Soul) خود قدرت های جادویی به دست آورده و به بانسی تبدیل می شوند.

Shaman: (جادوگران قبیله) تقریباً اکثراً زن بوده اند. شمن ها وجود داشته اند و هنوز نیز به عنوان پزشک قبیله در قبیله های آفریقا وجود دارند. در داستان ها شمن ها دارای قدرت های بسیار قوی مثل ایجاد آتش فشان بودند و در روایات آمده که بعد از مرگ به یکی از خدایان تبدیل می شوند. شمن ها قدرت های درمانگر زیادی داشته اند و دانشمندان احتمال می دهند که آنها به نوعی انرژی درمانی انجام می داده اند.